

gaa ind derpaa. — Jeg for mit Vedkommende finder ikke Anledning til at gøre nogen yderligere Bemærkning om dette Forhold, da jeg vedblivende staar paa det Standpunkt, at § 1 alligevel er fuldstændig uantagelig. Jeg har stillet et Ændringsforslag om, hvorledes jeg mener, at den burde være redigeret, ikke just i nogen Forventning om, at det vil blive vedtaget her i Tinget, men fordi jeg finder Paragraffen saa uheldig, at der er Anledning til lige til det sidste at protestere imod, at en Lov gaar ud fra Rigsdagen med en Paragraf, der er affattet i denne Skikkelse. Jeg skal derom sige, at efter Sagens Natur burde det vistnok være Reglen med Hensyn til de ferske Vande — derom tror jeg, at alle ere enige — at en udelukkende Fiskeriet kun kan tilkomme den, der ejer Grunden, hvorpaa Vandet findes, og den, der maatte have erhvervet en særlig Adkomst dertil, men at i alle andre ferske Vande bør ligesom i de salte Vande Fiskeriet ellers staa aabent for enhver, der har Indfødsret og opfylder de øvrige Betingelser for at kunne fiske paa Soterritoriet. Nu kan man ved Forstaaelsen af § 1, som den staar her, gaa ud fra et af to. Man kan gaa ud fra, at det er Reglen, at ferske Vande og Grunden, hvorpaa ferske Vande findes, ere i privat Eje, og man kan gaa ud fra, at Grunden som Regel ikke er i privat Eje. Men hvilken af disse Forudsætninger man end gaar ud fra, er Paragraffen lige uheldig redigeret. Gaar man ud fra, hvad jeg gør, og hvad der hidtil har været anerkendt gennem Aarhundreder, at ferske Vande og Grunden, hvorpaa ferske Vande findes, ere i privat Eje, saa synes det at maatte være klart, at Hovedreglen i Lovforslaget maa gaa ud paa, at Retten til Fiskeriet i disse Vande tilkommer Ejeren af Grunden, hvorpaa Vandet findes, og de øvrige Regler maatte saa stille sig som Undtagelse derfra. Men i Lovforslaget har man gjort ganske det omvendte. Man har som Hovedregel opstillet, at Retten til Fiskeriet i ferske Vande skal alene tilkomme den eller de tilstødende Grundejere, enhver ud for sin Grund. Det, der saaledes er stillet op som Regel, maa jo aabenbart blive Undtagelsen, hvis Forholdet er det, at de ferske Vande som Regel ere i privat Eje, og det bliver derfor en ganske meningsløs Ordning at stille op som Hovedregel det, der er Undtagelse, hvis det overhovedet en Gang eksisterer som Undtagelse. Og det kommer til at se saa meget mærkeligere ud, som man i andet Stykke giver den

Regel, at Retten til Fiskeri ikke maa skilles fra den tilstødende Grund, men man har ikke nogen Regel om, at hvor nogen har Fiskeriet i Kraft af sin Ejendomsret til Grunden, da maa det ikke skilles derfra. — Det var nu Reglen set under den Forudsætning, at man, hvad jeg antager, at Flertallet i dette Ting er enigt med mig i, fremdeles holder paa den gamle Opfattelse, at Grunden, hvorpaa ferske Vande findes, er i privat Eje. Men nu under den modsatte Forudsætning, nemlig at Grunden, hvorpaa de ferske Vande findes, som Regel ikke er i privat Eje, men er ikke i nogens Eje, saaledes at Grunden kun ejes af private, hvor der kan paavises særlig Adkomst dertil, der er Bestemmelsen lige saa uheldig. Thi hvis Forholdet er det, at Grunden, hvorpaa de ferske Vande findes, ikke er i privat Eje, saa er der jo ingen optænkelig Grund til, at man skal give de tilstødende Grundejere en Eneret til at fiske i dem. Reglen maa da være den samme, som gælder for salte Vande, nemlig at enhver, der ellers har Betingelserne derfor, maa være berettiget til at fiske i disse Vande. — Jeg finder saaledes, at fra hvilken Forudsætning man end gaar ud ved Forstaaelsen af denne Paragraf, saa er den utilladelig slet opfattet, og jeg nærer ingen Tvivl om, at hvis man her i Landet havde en Bestemmelse som i Sverige, at Lovene skulde underkastes et Gennemsyn af Højesteret, efter at de vare behandlede i Rigsdagen, inden de stadfæstedes, vilde en Paragraf som denne blive infamt kasseret. Jeg kan derfor ikke være med til at stemme for en Lov, der indeholder en saadan Paragraf. Jeg har stillet et Ændringsforslag, der skulde vise, hvorledes jeg antager, den burde være redigeret, men da jeg ikke antager, at jeg vil faa nogen Tilslutning til det efter Afstemningen, som den foregik her ved de tidligere Behandlinger, saa tager jeg mine Ændringsforslag tilbage.

Formanden: De Ændringsforslag, som ere stillede af den ærede Ordfører, ere altsaa tagne tilbage. Efter Forretningsordenen skal jeg spørge, om nogen optager dem, ellers ere de definitivt bortfaldne. (Ophold.) De ere herefter bortfaldne.

Landbrugsministeren (A. Hage): Jeg takker det ærede Udvalg for dets Stilling til Lovforslaget, fordi det har kunnet gaa ind paa de i det andet Ting foretagne Ændringer, som jo ogsaa efter den ærede Ordførers Udtalelse ikke ere betydelige.